

РЕШЕНИЕ

№ 5832

гр. София, 15.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8163** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 54 ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалбата на С. В. Р. против заповед № 18-2993/19.03.2020 г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С.-град. Излагат се доводи за материална незаконосъобразност на оспорената заповед, поради липса на хипотезата на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, послужила като правно основание за нейното издаване. Оспорва се правното основание за вписване на заинтересованите лица - търговски дружества като собственици на процесния имот, тъй като същите не удостоверяват права, които да бъдат противопоставени на правото на собственост на оспорващия. Сочи се неправилност на извода на административния орган за наличие на спор за материално право, предвид липсата на индивидуализация на имота/имотите на заинтересованите лица, подали възражението. Претендира се отмяна на оспорения административен акт и присъждане на направените по делото разноски.

Ответника Началника на Службата геодезия, картография и кадастър С.-град чрез процесуалния си представител юрк. А. изразява становище за неоснователност на жалбата. Излага съображения, че решението на Общинската служба „Земеделие“ няма обвързваща доказателствена сила спрямо заинтересованите страни, доколкото същите не са участници в административното производство по неговото издаване. Наличието на противопоставими документи за собственост обосновава спор за материално право, който следва да бъде разрешен по общия исков ред. Не на последно място изтъква, че

вписването в кадастралната карта има декларативен характер, а не конститутивен, поради което и същото не създава собственост, а само констатира вече налична такава. Моли за присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованите страни [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са депозирали по делото писмени бележки, с които молят жалбата да бъде оставена без уважение.

Заинтересованата страна [фирма], чрез пълномощника си адв. Ж. с пълномощно по делото (стр. 191) изразява становище за недопустимост, респ. за неоснователност на жалбата. Твърди, че оспорващия не разполага с правен интерес от оспорване, тъй като не е доказал правото си на собственост. Сочи, че дори и да е възстановено правото му на собственост в стари реални граници, то той следва да потърси правото си на собственост по съдебен ред и след това да иска нанасяне на имота в кадастъра. Претендира разноски.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна :

Административното производство е инициентирано по заявление вх. № 01-193071-02.05.2019 г. на С. В. Р. с искане за изменение на одобрената със заповед № РД-18-27/03.04.2012 г. и заповед № РД-18-48/11.11.2014 г. на Изпълнителния директор на АГКК кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Искър“, Столична община, чрез нанасяне на имот с проектен идентификатор 68134.1506.2601 по приложена скица-проект, представляващ имот пл. № 98096 с площ 3.360 дка., м. „С.“, възстановен с Решение № 342-343 от 27.05.2010 г. за възстановяване на правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на Г., издадено от Общинска служба „Земеделие“ - П., влязло в сила на 03.02.2020 г., и решение № 897/20.03.2010 г., постановено по к.а.дело № 7870/2009 г. по описа на Административен съд София-град. Към заявлението са приложени скица-проект №15-428120/17.05.2019 г. и обяснителна записка, от съдържанието на които се установява, че заявената промяна засяга имоти с идентификатори 68134.1506.2189 и 68134.1505.2366.

Видно от скица на поземлен имот №15-74992-17.08.2020 г. като собственици на засегнатият от заявеното изменение имот с идентификатор 68134.1506.2189 в кадастралния регистър са вписани: [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Същите търговски дружества са вписани в кадастралния регистър като собственици и на втория засегнат от процедираното изменение имот с идентификатор 68134.1505-2366 (скица на поземлен имот № 15-745976-17.08.2020 г.)

С уведомление изх. № 24-13426 от 17.05.2019 г. заинтересованите страни [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], на основание чл. 26, ал. 1 от АПК, са уведомени за образуването административно производство, като съгласно чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК им е предоставена възможност в 7-дневен срок да направят възражения и да представят писмени доказателства. На 07.06.2020 г. от търговските дружества е депозирано възражение рег. № 02-613, с което се изразява несъгласие с направеното искане за изменение по скица -проект №15-428120-17.05.2019 г. Представят се следните документи за собственост на имоти с идентификатори 68134.1506.2189 и 68134.1505.2366: нотариален акт №51, том I, рег. № 628, дело №47 от 05.03.2007 г., нотариален акт №22, том I, рег. № 1297, дело № 22 от 12.03.2007 г., нотариален акт № 75, том II, рег. № 8112, дело № 248 от 21.10.2008 г. и нотариален акт № 71, том II, рег.

№ 9225, дело № 249 от 14.11.2007 г.

Въз основа на така проведеното административно производство, на основание чл. 51 ал. 1, т. 2 и чл. 54 ал. 2 от ЗКИР, началникът на СГКК С.-град е издал оспорената заповед, с която е отказал изменение на одобрената със заповед № РД-18-48/11.11.2014 г. и заповед № РД-18-27/03.04.2012 г. на Изпълнителния директор на АГКК кадастрална карта и кадастрални регистри съгласно скица - проект № 15-428120-17.05.2019 г., състоящо се в нанасяне на имот с проектен идентификатор 68134.1505.2601, съставляващ имот с пл. № 98096 с площ 3.360 дка., възстановен с решение № 342-343 от 27.05.2010 г. за възстановяване на правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на Г., издадено от Общинска служба „Земеделие“-П., влязло в сила на 03.02.2020 г., и решение № 897/20.03.2010 г., постановено по к.а.дело № 7870/2009 г. по описа на Административен съд София-град.

По делото е прието заключение от съдебно - техническа експертиза, от което с установяват следните релевантни за спора факти и обстоятелства: имот с проектен идентификатор 68134.1505.2601, съставляващ имот с пл. № 98096 с площ 3.360 дка., възстановен с Решение № 342-343 от 27.05.2010 г. за възстановяване на правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на Г., издадено от Общинска служба „Земеделие“-П., влязло в сила на 03.02.2020 г. не е бил нанесен в нито един от действащите планове от 1986 г. до одобряването на кадастралната карта. Имотът не е нанесен в помощния план от 2004 г., защото към този момент на заявителите е отказано възстановяване в стари реални граници. Същият попада в два имота по действащата кадастрална карта: в имот с идентификатор 68134.1505.2366 попадат 1510 кв.м., а в имот с идентификатор 68134.1506.2189 попадат 1849 кв.м.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град достигна до следните своите правни изводи :

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като депозирана в законоустановения преклузивен срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Оспорващият С. В. Р. разполага с правен интерес, доколкото същият е инициатор на административното производство, приключило с оспорения административен акт, с който се засягат непосредствено негови права и законни интереси.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена в производство по изменение на одобрена кадастрална карта и кадастрални регистри със заповед № РД-18-48/11.11.2014 г. и заповед № 18-27/03.04.2012 г. на Изпълнителен директор на АГКК, от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност, съгласно чл. 54, ал. 4 от ЗКИР.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложения към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4, изр. второ от ЗКИР, в която имотите, предмет на изменението са индивидуализирани с граници и идентификатор. На основание чл. 26, ал. 1 от АПК административният орган е уведомил надлежно за започналото пред него административно производство заинтересованите лица [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Същият е зачел правилото за предоставяне

на възможност на страните за запознаване с приложенияте към преписката доказателства и за изразяване на становище и възражения, в съответствие с изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК. На 07.06.2019 г. от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е депозирано възражение рег. № 02-613, с което се изразява несъгласие с направеното искане за изменение по скица - проект №15-428120-17.05.2019 г. Административният орган не е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК. Актът е издаден при пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства и след обсъждане на възраженията на заинтересованите страни.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 51 ал. 1 от ЗКИР, кадастралната карта и кадастралните регистри се поддържат в актуално състояние, като се изменят при установяване на: 1. изменения в данните за обектите на кадастъра, настъпили след влизането в сила на кадастралната карта и кадастралните регистри; 2. непълноти или грешки и т. 3 явна фактическа грешка. Процесната заповед е постановена при действието на чл. 54 ал. 2 от ЗКИР, съгласно който „Когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. При необходимост съдът може да възложи на вещо лице, правоспособно по кадастър, изработване на комбинирана скица с координати на граничните точки. Влязлото в сила съдебно решение, придружено от проект за изменение, изготвен от правоспособно лице по кадастър, е основание за изменение на кадастралната карта по реда на чл.53а, т.1”.

В хода на настоящия процес категорично се обективира наличието на спор за материално право, доколкото от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е депозирано възражение рег. № 02-613/07.06.2019 г., с което се изразява несъгласие с направеното искане за изменение по скица – проект №15-428120-17.05.2019 г. Оспорващият С. В. Р. и заинтересованите страни – търговски дружества поддържат взаимно изключващи се твърдения за вещните права върху площта от имоти с идентификатори 68134.1506.2189 и 68134.1505.2366. С. В. Р. се легитимира като собственик на недвижим имот с проектен идентификатор 68134.1505.2601, съставляващ имот с пл. № 98096 с площ 3.360 дка., възстановен с Решение № 342-343 от 27.05.2010 г. за възстановяване на правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на Г., издадено от Общинска служба „Земеделие“-П., влязло в сила на 03.02.2020 г. Заинтересованите страни [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] противопоставят право на собственост върху имоти с идентификатори 68134.1506.2189 и 68134.1505.2366, произтичащо от нотариален акт №51, том I, рег. № 628, дело №47 от 05.03.2007 г., нотариален акт №22, том I, рег. № 1297, дело № 22 от 12.03.2007 г., нотариален акт № 75, том II, рег. № 8112, дело № 248 от 21.10.2008 г. и нотариален акт № 71, том II, рег. № 9225, дело № 249 от 14.11.2007 г. Това противопоставяне на две взаимно изключващи се претенции за принадлежност на правото на собственост, обосновава извод за наличие на хипотезата на спор за материално право, на каквото правно основание е издадена оспорената заповед, който спор следва да се разреши по правилата на исковия граждански процес. Следва да се отбележи, че спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес по предявен иск с правно основание чл. 124 ал. 1 от ГПК, респ. чл.108 ЗС, но и когато твърденията на страните относно определено субективно материално право са разнопосочни, както е в случая.

В административното производство е недопустимо да се решават спорове за материално право между страните. Недопустимо е и разрешаването му в съдебно административно производство, образувано по оспорване на заповед за изменение на КККР. С оглед на това в чл. 54 ал. 2 от ЗКИР изрично е посочено, че когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на спора по съдебен ред. В хода на съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които сочат, че е налице спор относно правото на собственост върху част от имоти с идентификатори 68134.1506.2189 и 68134.1505.2366. Този спор се явява преюдициален спрямо административното производство за отстраняване на грешки в кадастралната карта и административният орган е бил длъжен да изчака разрешаването му по съдебен ред. Като е издал заповед на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКИР, с която е отказал заявеното изменение на кадастралната карта същият е постановил материално законосъобразен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Въз основа на така изложените съображения настоящият съдебен състав обосновава извод за законосъобразност на оспорената заповед, което налага жалбата да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 144 от АПК на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер 100 (сто) лева, определен по реда на чл. 78, ал.8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК разноски се дължат и на заинтересованите страни. По делото са претендирани и доказани такива по отношение на [фирма] в размер на 720 лева, платени в брой, видно от приложеното на стр. 191 по делото пълномощно на адв. Ж..

С оглед на изложеното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. Р. против заповед № 18-2993-19.03.2020 г. на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С.-град.

ОСЪЖДА С. В. Р. да заплати на Службата по геодезия, картография и кадастър разноски по делото в размер на 100 сто лева.

ОСЪЖДА С. В. Р. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. С. Б. разноски по делото в размер на 720 (седемстотин и двадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: